

— Ахъ, — рече си звездичката, — и този нѣма да стане спасителъ на свѣта, нито ще научи на добро хората.

И отмина пакъ да търси Божия синъ. Така достигна тя надъ малъкъ градъ, съ низки кжщи съ плоски покриви. Градецътъ спѣше въ мрака. Само накрай града, въ низка пещера, трептѣше бледа свѣтлинка. Вжтре бѣха спрѣли двама пжтници — старъ мжжъ и млада майка. До тѣхъ бѣше превързана за яслитѣ ослица, съ която сж пжтували презъ деня. Майката държеше въ ржка запаленъ снопъ борина. На скута ѝ лежеше мжжка рожба, повита въ бедни дрешки. Майката люлѣше детето и млвѣше: — „Спи, чедо, спи, расти и пораста! Въ бедностъ живѣ майка ти, въ бедностъ дойде и ти на свѣта. Вмѣсто пари и имане, даръ ще ти оставя само моето добро сърдце и гореща любовъ къмъ всички хора на земята“.

— Ето го, този ще е Синъ Божи, — зарадва се златокосата звезда и спрѣ надъ пещерата.

И сжщия мигъ стана чудо.

Тя видѣ, какъ около главитѣ на майката и детето затрепѣ свѣтлина. Небето се разтвори и надъ пещерата се появиха рой ангели, които пѣха въ хоръ: „Осанна! Осанна во вишнихъ! Благословенъ синъ Божий на земята!“

И отъ четиритѣ краища на свѣта хората разбраха, че тамъ презъ тази нощъ бѣше се родилъ учителътъ и спасителътъ на свѣта — Исусъ, Божиятъ синъ.

Георги Райчевъ

